

Kvinde, for hvem det er en Alvorsag at blive dygtig til at tage sin Livsgerning op, vil næppe finde det under sin Værdighed at være Barnepige.

Birgitte Berg Nielsen.

Breve fra Amerika.

Det internationale Kvindemøde.

Chikago, den 27de Maj 1893.

Mødet er forbi; adskillige af de evropæiske Afsendinger, er allerede paa Vejen hjem; nogle er dragne Vest paa, for; inden de vender tilbage, at se det mest amerikanske Amerika; enkelte har haft Udholdenhed nok til fra Kvindemødet at gaa lige om til Journalistmødet, som er det næste i Rækken — det er i en ikke ringe Grad ogsaa et Kvindemøde —; de heldigste af os ligger stille for at kunne tage fat med friske Kræfter paa den endnu ufærdige Udstilling. Der vil blive Lejlighed nok for os til at høre og tale; i Kvindebygningen, som hele Sommeren vil blive Tilholdssted for »de stummes Lejr«, vil — som vore Ledere udtrykker det — »de mest begavede« af os en efter en komme til at holde Foredrag. Uvilkaarlig bliver man revet med og faar Tungen paa Gled herovre, hvor Kvinderne absolut danner de meget talendes Lejr.

Gid jeg kunde give mine Venner hjemme et Indtryk af det sejrige, det storslaaede Præg, som har hvilet over dette Kvindemøde. Enkelte amerikanske Blade har forsøgt at anslaa den vante overlegne, spottende Tone; men af sligt har der hos de mange Tusende Tilhørere, Mænd og Kvinder — selvfølgelig mest de sidste — ikke været noget Spor. Man har flokket sig om Førerne, belejret Dørene til Foredragssalene og omgaaedes os fremmede som kendte, kære Venner. De bedste Huse i Byen har staaet os aabne og vil gøre det, saa længe vi bliver her. Man er bestemt paa, at vi skal komme hjem med det Indtryk, som uden Tvivl er det korrekte, at hvad der end kan fattes de amerikanske